

میلاد وزیری اولین کسب‌کننده سهمیه المپیک توکیو در رشته تیر و کمان در گفت‌وگو با «جوان»:

حمایت شوم، در المپیک فرصت جنگیدن دارم

گفت‌وگو
سعید احمدیان

میلاد وزیری در تیر و کمان ایران نیازی به معرفی ندارد، پرسابقه‌ترین کماندار ایران که ۷۰ بار توانست اولین سهمیه تیر و کمان کشورمان را برای المپیک توکیو کسب کند. حالا وزیری که طلای قهرمانی آسیا را در کارنامه دارد، تابستان آینده برای دومین بار حضور در مسابقات المپیک را تجربه می‌کند. کماندار با تجربه به کشورمان که در اولین حضورش در المپیک لندن با توجه به حواشی که پیش از این مسابقات بر سر برکناری مربیان کره‌ای رخ داد، نتوانست به نتیجه‌ای بزرگی در سر دارد. وزیری در گفت‌وگو با «جوان» از برنامه‌هایش برای المپیک ۲۰۲۰ صحبت کرده است.

■ ■ ■

آقای وزیری تبریک به خاطر کسب سهمیه المپیک، ابتدا از روندی که طی شد تا اولین سهمیه تیر و کمان ایران را برای المپیک کسب کنید، بگویید.

مسابقه‌ای که از ماه در تایلند برگزار شد، مسابقات قهرمانی آسیا بود که جزو دو رقابت مهم تیر و کمان در سطح آسیاست. قبل از این مسابقات هفت ماه پیش در رقابت‌های جام جهانی هلند شرکت کرده بودیم و در فاصله این دو رقابت مسابقات برون مرزی نداشتیم و در چند رقابتی که قرار بود شرکت کنیم به دلیل صادر نشدن ویزا حضورمان منتفی شد. با این وضعیت، مسابقات قهرمانی آسیا رقابتی برای کسب آمادگی جهت کسب سهمیه المپیک بود تا خودمان را پیدا کنیم و محک بزнім، خدا را شکر در روز پایانی این مسابقات که کسب سهمیه المپیک بود، توانستیم رقابت خوبی با حریفانمان داشته باشیم و نتیجه‌ای که دنبالش بودم را کسب کنم.

در حالی سهمیه المپیک را کسب کردید که مدتی در اردوی تیم ملی نبودید و دوباره برگشتید، چه شد که تصمیم گرفتید دوباره شانس تان را برای کسب سهمیه المپیک امتحان کنید؟

چهار، پنج سالی ناخوسته از مسابقات دور به نوعی محروم بودم ولی تمریناتم را نه به صورت حرفه‌ای که در اردوی تیم ملی بودم، بلکه به صورت شخصی دنبال می‌کردم و فضای تیر و کمان دور نبودم. با وجود اینکه در اردوهای تیم ملی حضور نداشتم اما علاقه داشتم که دوباره برای کسب سهمیه المپیک تلاش کنم. در المپیک لندن به‌رغم رگوردهای خوبی که قبل از این رقابت‌ها داشتم، نتوانستم نتایج‌های که دلخواهم بود را کسب کنم. هدف من در لندن بالاتر از نتیجه‌ای بود که کسب کردم اما خب حواشی و اتفاقاتی که قبل از المپیک ۲۰۱۲ رخ داد، اجازه نداد به هدفم برسم. با توجه به این شرایط دوست داشتم بار دیگر شانس‌م را برای حضور در المپیک امتحان کنم و به نتیجه‌ای

گفت‌وگو
کمان ایران نیازی به معرفی ندارد،

اگر حمایت کافی از ما بشود، مطمئن باشید فرصت جنگیدن برای کسب مدال را داریم. در راستای آماده‌سازی باید در سه یا چهار مسابقه بین‌المللی قبل از المپیک شرکت کنیم، اردوی برون مرزی با تیم‌های خوبی مانند کره جنوبی داشته باشیم، به خصوص که هر وقت با کره‌ای‌ها اردو داشته‌ایم نتیجه آن را دیده‌ایم

که هدفگذاری‌ام است، برسم.

با وجود علاقه تان برای بازگشت دوباره اما به نظر می‌رسد شرایط سختی را در روزهای دوری از تیر و کمان تجربه کردید، این ناامیدتان نکرده بود؟

یک سال گذشته واقعاْ امید شده بودم و نمی‌خواستم تیر و کمان را به صورت حرفه‌ای ادامه دهم. این ناامیدی به خاطر شرایط سختی بود که وجود داشت. البته از زمانی که آقای شعبانی بهار به عنوان رئیس انتخاب شده‌اند، با شخص خاصی در فدراسیون مشکل نداشتم ولی مسائلی که در زندگی شخصی‌ام وجود داشت، باعث شد به جای ورزش حرفه‌ای به آنها برسم. به هر حال ورزشکاری که در اردوهای تیر و کمان حضور دارد، از حقوق خاصی برخوردار نیست. اردوهای تیر و کمان در طول روز حتی تا ۱۰ شب هم ادامه پیدا می‌کند و سنگین و فشرده است و زمانی برای کار شخصی بیرون از اردو نداشتیم. به همین خاطر ترجیح دادم در این مدت به زندگی‌ام برسم و تصمیم نهایی‌ام را هم گرفته بودم که دیگر در تیر و کمان حضور نداشته باشم و در زمینه دیگری فعالیت کنم.

یعنی تمرینات را کنار گذاشته بودید؟

به صورت کلی تمریناتم را کنار نگذاشته بودم و برای مسابقات داخلی و اوپن آمادگی خودم را حفظ کرده بودم و با حمایت شرکت پترو کیمیاگر و آقای مالکی به مسابقات فرانسه اعزام شدم که از آنها تشکر می‌کنم. ولی اینکه تمام وقتم را برای اردوی تیم ملی بگذارم این‌طور نبود و برنامه‌ای هم برای برگشتن به تیم ملی نداشتم. در چنین شرایطی آقای علی صالحی امیری حمایت کردند و از من خواستند برای خدا حفاظتی صبر کنم. حمایت رئیس کمیته ملی المپیک باعث شد دوباره به اردو بر گردم و در نهایت سهمیه المپیک را به دست بیاورم

از حمایت کمیته ملی المپیک صحبت کردید، نظر فدراسیون درباره بازگشت تان چه بود؟
با توجه به برآوردهایی که در کمیته ملی المپیک توسط آقای صالحی امیری و پیمان فخری و آقای قاسمی مشاور رئیس کمیته ملی المپیک انجام شد من شانس کسب

سهمیه داشتم، به همین خاطر یک‌سری حمایت‌های مالی از من انجام دادند، همین‌طور حمایت روحی و روانی کردند که در اردوها حضور پیدا کنم، البته حضورم در اردوی تیم ملی به صورت پارتی‌بازی و تحمیلی نبود، در انتخابی تیم ملی شرکت کرده بودم و نظر فدراسیون هم با توجه به رگوردهایی که از من دیدند، مساعد شد و در اردوهای تیم ملی حضور پیدا کردم.

با توجه به شرایطی که قبل از این رقابت‌ها داشتید، فکر می‌کردید در تایلند بتوانید کسب سهمیه کنید؟

اگر امید نداشتم هرگز دوباره به تیم ملی بر نمی‌گشتم، یک بار المپیک را تجربه کرده‌ام و یک دوره هم در زمان فدراسیون گذشته از تیم ملی دور بودم. در آن زمان هم آقای علی صالحی امیری حمایت کردند و از من خواستند برای خدا حفاظتی صبر کنم. حمایت رئیس کمیته ملی المپیک باعث شد دوباره به اردو بر گردم و در نهایت سهمیه المپیک را به دست بیاورم

از حمایت کمیته ملی المپیک صحبت کردید، نظر فدراسیون درباره بازگشت تان چه بود؟

با توجه به برآوردهایی که در کمیته ملی المپیک توسط آقای صالحی امیری و پیمان فخری و آقای قاسمی مشاور رئیس کمیته ملی المپیک انجام شد من شانس کسب

جمع کرده‌ام، زیر سؤال برود. خدا را شکر امروز در فدراسیون چنین مشکلاتی نداریم.

برگردیم به المپیک لندن، اولین بار بود که سهمیه المپیک را کسب کردید، حاشیه‌های رفت و برگشت شما به اردو قبل از این رقابت‌ها به دلیل برکناری مربیان کره‌ای به نظر می‌رسد سبب شد نتوانید با تمام توان در لندن مسابقه دهید.

حواشی ایجاد شده خیلی تأثیر گذار بود، رگوردهایم در پنج مسابقه قبل از المپیک لندن را مرور کنید، حتی رگوردی که در المپیک داشتم نگاه کنید، این رگوردها در حالی به دست آمد که مربی من در این مسابقات نبود و مشکلاتی در جریان المپیک از طریق افرادی از وزارت ورزش که به صورت مفرضانه با من برخورد کردند، داشتم. با وجود چنین اتفاقاتی من در المپیک رگورد ۶۶۴ امتیاز را ثبت کردم که با گذشت هفت سال، الان هم در ایران رگورد خیلی خوبی است. در مسابقات جام جهانی امریکا هم که یک ماه قبل از المپیک لندن برگزار شد، با وجود مشکلاتی که برخی اعضای فدراسیون به وجود آوردند، رگورد ۶۶۷ خودم را تکرار کردم. نفر اول الان رنکینگ دنیا در آن مسابقات در مرحله مقدماتی چهارم شد و من سوم شدم. یعنی شرایط طوری بود که امکان کسب مدال در المپیک را داشتم با



اینکه حداقل جزو چهار نفر برتر باشم.

از اتفاقاتی و حواشی که به وجود آمد و انرژی شما را گرفت، پشیمان نیستید، طوری که با خودتان بگویید کاش طور دیگری تصمیم می‌گرفتم؟

من پشیمان نیستم، بلکه کسانی که آن شرایط را به وجود آوردند باید پشیمان باشند که این فرصت را به من ندادند. شاید آن زمان لحن انتقادتم از مدیران فدراسیون بد بوده باشد اما واقعیت بود و من پای حرف‌هایم ایستادم و الان به حرف‌هایم رسیده‌ام. من ۲۰ سال است در تیر و کمان حضور دارم، ادعایی ندارم اما چیزی که فکر می‌کردم درست است را بیان کردم، قبل از المپیک لندن گفتم مربی‌ای که هشت سال کار کرده را در فاصله دو ماه تا المپیک کنار نگذارید، در این دو ماه بهترین مربی دنیا هم نباید نمی‌تواند ارتباط برقرار کند، چه رسد که بخواد به من کمک کند. مربیان تیم ملی تا لندن اوم آمدند ولی اجازه پیدا نکردن وارد زمین مسابقه شوند و من را هدایت کنند. به هر حال متأسفانه این حواشی دست به دست هم داد تا نتیجه‌ای که انتظار داشتم، رقم نخورد.

ترکش‌های اتفاقات لندن به ر یو هم رسید و محرومیت تان سبب شد تا المپیک ر یو را هم از دست بدهید، در این باره بیشتر صحبت می‌کنید؟

با توجه به محرومیتی که پس از حاشیه‌های المپیک لندن، فدراسیون برای من در نظر گرفته بود، برای کسب سهمیه مسابقات المپیک ریو برنامه‌ای نداشتم. در آن زمان نیروهای مسلح از من حمایت کردند تا در مسابقات المپیک سیزم شرکت کنم، وقتی مدیران فدراسیون رگوردهایم را در سیزم دیدند، به این نتیجه رسیدند که می‌توانم سهمیه کسب کنم، البته یک شرط گذاشتند که من به اردوی تیم ملی بروم و در اردوی تیم نیروهای مسلح نباشم. مسئولان سیزم ایران مخالفت کردند و گفتند در اردوی ما بمان و به همین خاطر نتوانستم در قهرمانی آسیا که انتخابی المپیک بود شرکت کنم و ریو را از دست دادم. این در حالی بود که رگوردهایم در سیزم را بارگوردهایی که در انتخابی المپیک ۲۰۱۶ ثبت شده بود، مقایسه می‌کردم، رگوردهای خوبی داشتم و می‌توانستم به احتمال زیاد سهمیه بگیرم.

حالا اما بعد از هشت سال یکی از کمانداران حاضر در المپیک خواهید بود و تابستان آینده در توکیو رقابت می‌کنید، هدفگذاری تان برای کسب مدال المپیک چیست و چه حمایت‌هایی باید صورت بگیرد؟

اگر حمایت کافی از ما بشود، مطمئن باشید فرصت جنگیدن برای کسب مدال را داریم. در راستای آماده‌سازی باید در سه یا چهار مسابقه بین‌المللی قبل از المپیک شرکت کنیم، اردوی برون مرزی با تیم‌های خوبی مانند کره جنوبی داشته باشیم، به خصوص که هر وقت با کره‌ای‌ها اردو داشته‌ایم نتیجه آن را دیده‌ایم، تجهیزات تیر و کمان به‌روز شود، الان واقعاْ مشکل تجهیزات داریم و باید به‌روز شود و هزینه آنچنانی برای کشور ندارد و حمایت‌های مالی مانند روردهای قبل از ورزشکاران بشود. از نظر بودجه و درآمد اختلاف زیادی با کشورهای دیگر داریم و حمایت‌های کمیته ملی المپیک و وزارت ورزش در کنار اسپانسرها برای موفقیت ضروری است. در این زمینه کشورهای مثل تایلند و بنگلادش را می‌شود مثال زد که با توجه به حمایت‌هایی که از کمانداران آنها شد، نتوانستند رشد کنند و در کشور ما اما پتانسیل بیشتری داریم و حمایت‌ها می‌تواند شرایط را برای کسب مدال فراهم‌تر کند.

به عنوان سؤال پایانی، چه قبل از المپیک لندن و چه حالا هم قبل از المپیک توکیو بر خلاف برخی ورزشکاران که با کسب سهمیه کار را تمام‌شده می‌دانند، شما تأکید کرده‌اید صرف حضور در المپیک برایتان مهم نیست و به دنبال نتیجه در این رقابت‌ها هستید. در این باره نکته‌ای دارید، بگویید.

المپیک بزرگ‌ترین آوردگاه ورزشی نیست و شاید مسابقات جهانی را هم نتوانستند اما مسابقات المپیک را هم در جهان می‌بینند، قطعا کسی که در المپیک حضور پیدا می‌کند به دنبال بهترین نتیجه است و ما هم می‌خواهیم در این رقابت‌ها قدرت کشورمان را به رخ دیگران بکشیم. در پایان از آقای خسرو حمزه‌روشنانش و مشاورم و آقای سپهرودی بندسازم که زحمات زیادی کشیدند تشکر می‌کنم.



کمتر کسی تصور ش را می‌کرد موفق به کسب شش سهمیه شویم آن هم با این امکانات محدود کمبود فشننگ. با این وجود اما دستاوردی که داشتیم نشان از استعداد و توانمندی‌های تیراندازی ایران داشتند. این شش سهمیه حاصل تلاش‌های سخت تیراندازان و البته کادرفنی است که می‌تواند بیشتر از این هم باشد اگر شرایط مهیا باشد

ما مقابل مقایسه با کشورهای دیگر نیست اما در این مسابقه (در هند) و مسابقه گذشته نشان دادیم که حتی در رشته ۲۵ متر و ۵۰ متر که نیاز به فشننگ و سلاح را حس می‌کنیم، بار هم چیزی کمتر از رقبا نداریم و می‌توانیم با وجود این شرایط در این رشته‌ها هم سهمیه و مدال المپیک کسب کنیم بدون تردید تعویض سلاح‌ها می‌تواند نتایج درخشانی را به دنبال داشته باشد چرا که در شرایط کنونی به دلیل قدیمی بودن سلاح‌ها کمبود فشننگ در شرایطی برابر با رقبا می‌جنگیم. هرچند این کمبود باعث نشده از حرفان عقب بمانیم و همواره با تلاش بسیار توانستیم توانایی‌های ایران را در عرصه‌های جهانی و آسیایی به رخ بکشیم. توانایی‌هایی که انکارشدنی نیست.

مسائل روحی روانی تا چه اندازه می‌تواند در کسب موفقیت تأثیر داشته باشد خصوصا در رقابت‌هایی چون المپیک که بدون شک از سطح کیفی متفاوتی نسبت به مسابقات جهانی و آسیایی برخوردار است؟

بدون شک مسائل روحی روانی بسیار تعیین‌کننده است. برای رسیدن به موفقیت شما نیازمند طی کردن اصولی راه هستید. تنها ایستادن در خط آتش و شلیک کردن نیست. شما به تمرینات بدنسازی نیازمندید و همچنین تمرکز و آرامش. تصویرسازی و آرام‌سازی قبل از مسابقات و در حین تمرینات تأثیر زیادی در عملکرد یک تیرانداز دارد. شاید خیلی‌ها فکر کنند که اینجا نیاز نیست اما تیراندازی فقط تمرین شلیک کردن نیست و در کنار تیر زدن، پرداختن به مسائل روحی روانی و بدنسازی برای اقامت با تیرانداز در کنار تیر زدن بسیار مهم و واجب است.

یکی از بزرگ‌ترین معضلات تیم ملی تیراندازی ایران کمبود فشننگ است و قدیمی بودن سلاح‌ها فکر می‌کنید به روز شدن اسلحه‌ها و مهیا کردن مهمات تا چه اندازه می‌تواند در نتیجه‌گیری تیراندازی تأثیر داشته باشد؟

شما ببینید وقتی ما الان در چنین شرایطی، با وجود محدودیت‌های بسیار در تهیه فشننگ و مهمات، با اسلحه‌های قدیمی و عدم حضور در تمام مسابقات یک رقیب اصلی و قدر هستیم برای دیگر کشورها، اگر با فشننگ بیشتر و اسلحه‌های بهتر تمرین کنیم و در مسابقات بیشتری حضور داشته باشیم چه عملکردی خواهیم داشت. ما حتی در رشته تفنگ ۵۰ متر که با کمبود امکانات بسیاری مواجه هستیم و به سختی می‌توانیم فشننگ تهیه کنیم دو سهمیه می‌گیریم. حال اگر در این رشته یا دیگر رشته‌ها شرایطی برابر با سایر کشورها داشته باشیم بدون شک کسی جلودار ایران نیست و می‌توانیم نتایج به مراتب بهتری کسب کنیم. تیراندازی برای دستیابی به افتخارات بیشتر به حمایت و توجه بیشتری نیاز دارد. ملی‌پوشان تلاش بسیاری می‌کنند اما لازمه موفقیت توجه، حمایت و مهیا بودن شرایط و امکانات است. نتایج تیراندازی بارها و بارها ثابت کرده که مسئولان از توجه و حمایت این رشته ضرر نخواهند کرد.

یعنی تعویض و به‌روزرسانی سلاح‌ها مساوی است با عنوان‌ها و مقام‌های بهتر و بیشتر؟

بله ما همیشه به دلیل وضعیت خاص کشور تحریم‌ها با مشکل تهیه سلاح و فشننگ مواجه بودیم. مخصوص در رشته ۲۵ متر که سلاح‌های ما قدیمی است و در پیش‌دارم و برای آن باید تلاش بسیاری کنیم، سخت‌تر و مصمم‌تر از قبل.

به کسب شش سهمیه شویم آن هم با این امکانات محدود کمبود فشننگ، با این وجود اما دستاوردی که داشتیم نشان از استعداد و توانمندی‌های تیراندازی ایران داشت. این شش سهمیه حاصل تلاش‌های سخت تیراندازان و البته کادرفنی است که می‌تواند بیشتر از این هم باشد اگر شرایط مهیا باشد.

تیراندازی البته در دو المپیک قبلی هم عملکرد خوبی در کسب سهمیه داشت. با این وجود اما همچنان موفق به کسب مدالی در المپیک نشده آن هم در حالی که الهه احمدی در دو المپیک یکی از شانس‌های ایران برای کسب مدال بود که هر بار با بدشانسی مواجه شد. فکر می‌کنید بتوانید در المپیک هم مانند مسابقات جهانی اولین مدال تیراندازی ایران را به نام خودتان بریزید؟

بدون شک کسب مدال المپیک آرزوی هر ورزشکاری است. من هم استثنا نیستم و با تمام وجود دلم می‌خواهد که در توکیو روی سکورفته و پرچم کشور را به اهتزاز درآورم اما باید واقع‌بین بود. سختی میدان نبرد با برترین‌های دنیا است و کار بسیاری سخت داریم. خصوصا من که برای نخستین بار در مسابقاتی با چنین سطحی قرار است شرکت کنم. با

این وجود تمام تلاش‌م را می‌کنم تا بهترین عملکرد را داشته باشم و برای ایران عزیزمان افتخار آفرینی کنم و لبخند شادی بر لبان مردم بنشانم. کار من با کسب سهمیه تمام نشده و این تازه اول راه دشواری است که در پیش‌دارم و برای آن باید تلاش بسیاری کنیم، سخت‌تر و مصمم‌تر از قبل.